

sioneret Selskab, i hvis Lønningsvilkaar indgaar Regulerings-tillæg eller Dyrtidstillæg, der reguleres i Henhold til Stats-tjenestemandsløvens Regler eller efter hertil principielt svarende Regler, kan i nærværende Lovs Gyldighedsperiode ikke oppebære større Dyrtidsforhøjelse end de i § 1 fastsatte Beløb.

§ 6. Finansministeren bemyndiges til for *Statstjenestemænd* og *Statspensionister*, der er fyldt 60 Aar, og hvis *Regulerings-tillæg er blevet nedsat eller fremtidig nedsættes* som Følge af Ændringer i deres ægteskabelige Stilling eller Husstandsforhold, at bestemme, at Regulerings-tillægget, saafremt særlige Forhold taler derfor, *fortsat udbetales efter den i Tjenestemandsløvens § 91, Stk. 1, omhandlede Sats*.

§ 7. Den i § 1 omhandlede Forhøjelse af Regulerings-tillægget kan ikke medregnes i det Beløb, paa hvilket der i Henhold til Tjenestemandsløvens § 34 kan gives *Forskrivning*.

§ 8. Loven er gyldig for Finansaaret 1941—42, idet den dog inden 1. November 1941 vil være at forelægge Rigsdagen til Revision.

I sin Fremsettelsestale oplyste *Finansministeren*, at han under de Forhandlinger, der var ført med Tjenestemændene, havde givet Tilsagn om at ville søge de saakaldte *Finanslovhonorarer* forhøjet, saa at det Tillæg, hvormed de udbetales, blev 15 pCt. i Stedet for som i Finansaaret 1940—41 10 pCt. Der var tillige under Forhandlingerne opnaaet Enighed om visse Reguleringer med Hensyn til Dagpenge, Natpenge, Timepenge og lignende *særlige Ydelser*.

De *Udgifter*, som Forhøjelserne vil foranledige for Staten, anslog *Finansministeren* til henved 25 Mill. Kr. aarligt. Desuden vilde der paa Finansloven fremkomme en Merudgift paa 12½ Mill. Kr. som Følge af Opretholdelsen af det midlertidige Lønningstillæg og de hidtidige Tillæg til Finanslovhonorarerne.

Lovforslaget gennemførtes paa Rigsdagen uden Ændringer. Det fik i *Folketinget* Tilslutning fra alle Sider med Undtagelse af *Kommunisterne*, hvis Ordfører (Alfred Jensen) gjorde gældende, at naar Regeringen ikke gjorde noget alvorligt for at hindre Prisstigningen, burde man ikke hindre Arbejdere og Tjenestemænd i at faa fuld Dækning for den. *Valdemar Thomsen* (B.), som i de tre foregaaende Rigsdagssamlinger var gaaet imod de midlertidige Løntillæg til Statens Tjenestemænd, kunde under de forhaandenværende Omstændigheder stemme for de foreslaaede Ændringer i Tjenestemandsløven.